

ZONDAG 9

Het geloof in het Vaderschap Gods

Psalm 19 : 1 en 2

Lezen: Psalm 103

Psalm 8 : 1, 3, 4, 5

Psalm 108 : 1 en 2

Psalm 33 : 11

Geliefden, het Woord dat wij u willen prediken, is naar Zondag 9 van onze Heidelbergse Catechismus vraag 26.

Vraag 26: Wat gelooft gij met deze woorden: Ik geloof in God den Vader, den Almachtige, Schepper des hemels en der aarde?

Antwoord: Dat de eeuwige Vader van onzen Heere Jezus Christus, Die hemel en aarde, met al wat er in is, uit niet geschapen heeft, Die ook door Zijn eeuwigen raad en voorzienigheid ze nog onderhoudt en regeert, om Zijns Zoons Christus wil mijn God en mijn Vader is; op welke ik alzo vertrouw, dat ik niet twijfel, of Hij zal mij met alle nooddrift des lichaams en der ziel verzorgen, en ook al het kwaad dat Hij mij in dit jammerdal toeschikt, mij ten beste keren; dewijl Hij zulks doen kan als een almachtig God, en ook doen wil als een getrouw Vader.

Deze zondagsafdeling spreekt ons van het geloof in het Vaderschap Gods:

1. Als Vader van Christus
2. Als Vader der schepping
3. Als mijn Vader

Het geloof in het Vaderschap Gods. De vorige Zondag hebben we gehandeld over hetgeen nodig is te geloven. De artikelen van ons algemeen, ongetwijfeld, christelijk geloof worden in het vervolg afzonderlijk behandeld. Wat in de vorige Zondag is samengevat, wat dus nodig was in zijn geheel om te geloven, wordt nu stuk voor stuk uiteengezet tot troost van Gods kerk. Om in alles het oog op die Vader te slaan, Die de Vader van Christus is, de Vader der schepping, en omdat Hij Vader is van Christus, daarom ook mijn Vader is, zo zegt de godvruchtige onderwijzer in zijn lering. 't Gaat dus nu over de werken van de drie goddelijke Personen afzonderlijk. Over het werk wat God de Vader doet, het werk wat Hem in zonderheid wordt toegeschreven. U weet allemaal wel, dat het niet alleen de Vader geweest is Die de wereld gemaakt

heeft. Het was de Vader, Die door de Zoon alles geschapen heeft. Zonder Hem is immers geen ding gemaakt, wat gemaakt is, maar wanneer we spreken van God de Vader en onze schepping, dan wil dat zeggen, dat de schepping het bijzondere personele werk des Vaders. In de schepping straalt meer nog dan het werk des Zoons en des Geestes het werk des Vaders uit. En daarom wordt de schepping genoemd het werk des Vaders, zoals in de verlossing meer het werk des Zoons naar voren komt. Ook de verlossing is niet enkel door de Zoon. Het vloeit voort uit het welbehagen des Vaders en wordt gewerkt in de tijd door de Heilige Geest. Dus alle drie de goddelijke Personen hebben deel aan het verlossingswerk, maar inzonderheid is het toch Christus, die met Zijn bitter lijden en sterven ons van het eeuwig verderf verlost en de toegang tot God gebaad heeft.

Zo zien we dus dat deze drie Personen elk een afzonderlijk werk hebben. De Geest wordt genoemd de Geest der heiligmaking. De heiligmaking die afzondert, niet alsof het buiten de Vader en de Zoon gaat, want de heiligmaking is door Christus. Hij is het, Die Zich voor ons geheiligd heeft, afgezonderd heeft. Maar ook volmaakt bewaard heeft. Hij werkt het alles door Zijn Geest. De Vader spreekt Zelf niet. Hij spreekt door de Zoon. Maar ook de Zoon op Zichzelf spreekt niet, dan door de Heilige Geest. Zo is er in de drie goddelijke Personen een heilige samenwerking, een goddelijke orde. De een is van de ander niet te scheiden, hoewel de werkingen van de personen wel onderscheiden worden. Daar gaat God ons Zelf in voor. Dan vraagt de onderwijzer dus: Wat gelooft gij met deze woorden: Ik geloof in God den Vader den Almachtige, Schepper des hemels en der aarde? Het is dus de aanvang van het eerste artikel van onze geloofsbelijdenis. De onderwijzer vraagt niet: Wat weet je daarvan, of wat denk je ervan, kunt u dit met uw verstand overeen brengen? Maar hij vraagt heel eenvoudig: Wat gelooft gij daarvan? Als we belijden: Ik geloof in God den Vader, den Almachtige, Schepper des hemels en der aarde; dan zegt hij, dat de eeuwige Vader van onze Heere Jezus Christus, Die hemel en aarde met al wat daar in is, uit niet geschapen heeft, en door Zijn eeuwige raad en voorzienigheid nog onderhoudt en regeert, om Zijns Zoons Christus wil mijn God en mijn Vader is.

Dus het gaat in deze 26e vraag en antwoord eigenlijk hierom, dat de eeuwige Vader, omdat Hij de Vader van Christus is, ook mijn Vader is. Dit is eigenlijk de kern van deze zondagsafdeling. 't Gaat hier dus niet in de eerste plaats om de schepping of onderhouding, maar het gaat in de eerste plaats hier over, dat die grote, die heilige God, Die onzienlijke Vader, Die nooit geopenbaard is en nooit te zien is, dan alleen in Zijn Zoon, dat die eeuwige God, die zo machtig is, dat Hij enkel door Zijn machtswoord alles het aanzijn gaf, dat die nu ook mijn Vader is. Daar gaat het om. EN: dat Hij alles gemaakt heeft en nog door Zijn eeuwige raad en voorzienigheid onderhoudt en regeert. Dat zijn eigenlijk tussenzinnen. Het gaat in hoofdzaak dus daarom, dat die Grote God mijn Vader is en dan wordt de grootheid geopenbaard, als Hij Zich toont een Vader

van Christus te zijn. Want God de Vader is geen Vader geworden met de schepping. Straks in onze tweede gedachte hopen we Hem te zien als de Vader der schepping, maar Hij was al Vader, voordat Hij geschapen had. Hij is de eeuwige Vader. Hij is altijd Vader geweest, ook zonder de schepping. Hij is de Vader van onze Heere Jezus Christus. Hoe is Hij de Vader van Jezus Christus?

Wel door eeuwige generatie, door eeuwig in het Wezen Gods inblijvende generatie, die altijd voortgaat. Wat is eigenlijk generatie? Wat betekent het woord genereren? Dat betekent eigenlijk het gelijke voortbrengen, zoals een plant zijns gelijke voortbrengt. Zoals een dier zijns gelijke voortbrengt, zoals een mens zijns gelijke voortbrengt, zo brengt ook God Zijns gelijke voort. Maar dan gaat dat beeld ten opzichte van God niet geheel op, omdat wat hier in de natuur zijns gelijke voortbrengt, weer een apart wezen voortbrengt, zoals een boom en een plant en een mens is een afgescheiden wezen, dat op zichzelf staat, het groeit straks op en is ook weer een eigen wezen, dat zichzelf voortbrengt. Zo is het in God niet, dat God genereert. Daarom noemen we het met onze oudvaders □ een inblijvende generatie □ het scheidt van Hem niet af. Het is dus niet zo, dat Hij ergens voor duizenden miljoenen jaren de Zoon gemaakt heeft en dat de Zoon naast Hem staat ook als een God. Nee, zo is het niet. Hij genereert, Hij blijft altijd door dus hetzelfde goddelijk wezen schenken aan Zijn Zoon. Die goddelijke generatie is dus nooit aangevangen, maar die houdt ook nooit op. God blijft altijd aan het genereren, hetzelfde goddelijk Wezen schenken aan Zijn Zoon.

Er komen dus nooit twee Goden en de Vader en de Zoon, ieder God, maar Hij gaat altijd door werkzaam bezig te zijn. God was geen doelloos God. Zelfs voor de schepping was God geen stil rustend doelloos in Zichzelf gekeerd Wezen, maar Hij was altijd bezig om de Zoon te genereren, altijd Zijn vermaking hebbend in de drieënige Godheid. Dat kunnen we niet begrijpen en daarom vraagt de onderwijzer ook: Wat gelooft ge daar nu van? Te begrijpen is het niet. De Vader heeft altijd in de eerste plaats Zijn kind op het oog en Hij doet alles in de eerste plaats om Jezus' wil. Hij werkt nooit of het moet Christus behagen. Hij doet nooit iets of het moet ten voordele zijn van de Zoon die Hij van eeuwigheid gegeneerd heeft. Alles doet Hij om Jezus wil, die moet de eer ontvangen. Dat is de wil des Vaders, dat de Zoon geëerd wordt. Want die de Zoon eert, die eert de Vader. Dat is het hoogste geluk van de Vader, wanneer we de Zoon eren. Door Hem heeft Hij alle dingen gemaakt, die gemaakt zijn. Want de schepping is gemaakt door Christus en daarom bidden we ook als kind van twee jaar dan beginnen we al te bidden om Jezus' wil. Alles wat in de hemel en op de aarde is, dat is er om Jezus' wil. Denk je daar wel eens bij na, kindertjes? Als je dat vraagt aan de Heere, wat dat betekent? Dat de Heere alles gemaakt heeft, de schepping van de hemel en de aarde, maar ook de herschepping, dat alles er is omdat God Zijn Zoon bemint, om Jezus' wil, omdat Hij de eer ontvangen moet van al het werk van God. Hierin komt dan ook de dwaasheid van sommige mensen openbaar, die

menen boven de genade van Christus uitgegroeid te zijn. Je hoort van sommige mensen, die zo'n hoogte in het geestelijk leven schijnen bereikt te hebben, dat ze Christus gepasseerd zijn, nu hebben ze alleen nog maar van doen met God de Vader. De Heilige Geest hebben ze dan misschien nog een beetje nodig, om wat heiliger gemaakt te worden. Maar het gaat toch eigenlijk maar om de Vader.

Ach, dat is dwaasheid. De apostel Paulus had toch wel enige oefeningen in het leven der genade en hij zegt: Ik heb niets anders voorgenomen onder u te weten dan Jezus Christus en Die gekruisigd. O, denk niet, dat we hier ooit boven Christus uit kunnen groeien. Denk niet, dat we ooit de Vader behagen kunnen buiten Christus om. Denk niet dat we in de hemel iets anders zullen doen, dan de Vader eren in de Zoon. Want de Vader zullen we nooit zien, ook in de hemel niet. Want God is een geest en een geest is niet te zien. Maar in de hemel zullen we met verheerlijkte lichamen Christus zien en in Christus zullen we de heerlijkheid des Vaders zien, waar Christus om gebeden heeft: Vader verheerlijk Mij met de heerlijkheid, die Ik bij U had, eer de wereld was. De heerlijkheid des Vaders zal gezien worden in Christus. Christus zal wel gezien worden, want die is naar Zijn menselijke natuur in de hemel, met de tekenen der overwinning in Zijn handen, zijde en voeten. Zo zal Christus gekend worden en door de kroon der ere te werpen aan de voeten van Christus, zal de hoogste eer aan de Vader worden toegebracht. Daarin heeft de Vader een welbehagen.

Heeft Hij ons niet Zelf heengewezen naar Christus, toen Hij op de berg der verheerlijking met de discipelen was? Heeft Hij toen niet gezegd: Deze is Mijn geliefde Zoon, in dewelke Ik al Mijn welbehagen heb, hoort Hem? Heeft Hij het mensdom niet heengewezen naar Zijn Zoon omdat Hij alle dingen werkt door Christus? Als de Vader dan ook wil, dat het Koninkrijk van Christus komt door bloed, oorlogen, tranen, een zee van ellende, dan is dat omdat de heerlijkheid van de Zoon daarin te meer geopenbaard wordt. Daarin wordt Christus het meest verheerlijkt. De grote strijd, die op de aarde te strijden is, op het smalle pad, dat ten leven is, tussen de macht des satans en die van God, loopt daarop uit, dat Christus verheerlijkt zal worden. Als dan straks de Gog en de Magog zich gaan opmaken om in de laatste grote strijd de Christus te gaan overwinnen, dan zal daarin de heerlijkheid van het Lam geopenbaard worden, dat Hij in die laatste slag als overwinnaar uit de strijd zal treden en dat Hij al de vijanden onder Zijn voeten verpletteren zal.

Daar zal dan ook de hoogste eer van de Vader in gelegen zijn. Dan zal Christus met Zijn schare de hemel binnengaan en dan zal Hij het koninkrijk aan de Vader overgeven. Dat wil zeggen, dan zal de Middelaar, die het werk volbracht heeft op de aarde, daar zijn als des Vaders Zoon. Daar zal God weer zijn: Alles en in allen. Dan zal de Vader volmaakt Zijn werk voleindigen in de arbeid Zijns Zoons, door de Heilige Geest. Daarvan spreekt dus deze zondagsafdeling, dat de eeuwige Vader van onze Heere Jezus Christus alles doet om Christus wil. En dan zegt hij, dat Hij ook de Vader is der schepping,

Die hemel en aarde en al wat daarin is uit niet geschapen heeft. Die ook door Zijn eeuwige raad en voorzienigheid ze nog onderhoudt en regeert om Zijns Zoons Christus wil. Dus alleen die van Christus zijn, hebben een Vader in de hemel. Anders, zijn we uit de vader der leugenen, dan is de satan onze vader en dan doen we zijn wil.

Alleen wanneer we in Christus zijn. En hoe komen we in Christus? In Christus komen we door wedergeboorte, door afgesneden te worden van onze oude levenswortel en ingeplant in Jezus Christus. Dus in het uur der wedergeboorte wordt een kind des satans een kind van God. Krijgt hij Christus tot zijn oudste broeder en God tot Vader. God de Vader ook tot zijn Vader, omdat Hij Vader is van Jezus Christus. En de Vader heeft Christus lief met een onpeilbare liefde en omdat Hij Christus liefheeft, heeft Hij ook degenen lief, die van Christus zijn. Die liefde tot Christus is zo groot, dat Hij de Zijnen even lief heeft als Zijn eigen Zoon. God heeft dus de Zijnen lief, omdat ze in Christus zijn.

Jezus zegt dan ook: Al wat gij de Vader bidden zult in Mijn Naam, dat zal Hij u geven. De Heere Jezus wil zeggen: Mijn Vader heeft Mij zo lief, dat Hij, als u vraagt: Heere, geef het me om Jezus' wil, dan zal Hij het u geven. Omdat Hij Mij zo liefheeft, niet u in de eerste plaats, maar Mij in de eerste plaats zo liefheeft, kan Hij u niets weigeren. Dat is dikwijls in het natuurlijke ook zo. Wanneer we voor 't aangezicht van een vorst komen en we hebben zo'n geweldige voorspraak, we hebben iemand die aan het hof geïntroduceerd is, iemand die altijd aan het hof is en we gaan dan smeken om diens wil, dien de vorst liefheeft, dan hebben we veel meer kans, dat we onze bede verhoord krijgen dan wanneer we er zelf naar toe gaan. Welnu, in veel heerlijker zin is het waar, wanneer we het hof des hemels naderen, wanneer we zeggen: Heere, ik ben maar een arme, een ongelukkige, een zondaar. Van nature is mijn vader de satan, maar nu kom ik tot U, Heere, en ik vraag Uw gunst en genade, de blijken van Uw Vaderlijke trouw over mij om Jezus' wil, om Uws Zoons Christus' wil, omdat Ge Hem zo liefhebt. Daarom vraag ik Uw gunst, o Vader. Hij heeft Zelf gezegd dat ik in Zijn Naam tot U komen mag.

Waar dan ook de Zoon is, daar zullen ook die zijn, die van de Zoon zijn. Waar Christus is, daar kom ik ook en wat Christus heeft, dat is ook mijn bezit, zegt de oprechte Christen. Ja, waar Christus is, daar kom ik ook. Eenvoudig omdat de Vader dat wil, Die wil de kinderen van Christus, Zijn kinderen, de heerlijkheid schenken, die Hij Zijn eigen Zoon schenkt. Daarom worden ze nu in die rijke bezitting gesteld. Daarom mogen ze nu hier op aarde door Zijn kracht leven, Zijn Vaderlijke trouw van Hem afsmecken, van Hem begeren en daarop rusten, omdat Hij ze aanziet in Christus. Maar daarom zijn ook de bezittingen van Christus van mij. En dat is nogal wat, wat Christus heeft.

Wat heeft Hij dan? De Vader heeft alles overgegeven, wat Hij had, zodat Christus kon getuigen: Mij is gegeven alle macht in hemel en op aarde. De teugels van de godsregering zijn in Zijn handen gelegd en nu bestuurt Hij de regering van hemel en aarde. Van hel en van hemel is Hij Meester. Op aarde

en hier boven is Hij Koning en Hij regeert. Al datgene, wat ik van Hem bid, zegt de onderwijzer, dat is ook van mij. Omdat ik de vriend van de Bruidegom ben, ja meer, omdat ik de bruid van de Bruidegom ben en straks het huwelijk voltrokken wordt op de wolken des hemels. Gaat in, in de volmaakte bezitting, waar Hij nu reeds is ingegaan.

Dan zal ik zijn waar Hij is en dan is Zijn bezit mijn bezit. Ach, met het oog daarop zouden we toch nooit meer bedroefd moeten zijn en in verwondering moeten neerzinken en het moeten uitroepen: Weg wereld, weg schatten, gij kunt niet bevatten, hoe rijk dat ik ben. 'k Heb alles verloren, maar Jezus verkoren, wiens eigen ik ben. 'k Heb alles verloren en toch alles teruggekregen. Alles teruggekregen, de hemel, en de aarde. Omdat alles van Christus is en ik van Christus ben. Daarom zegt de onderwijzer, zal het me nu goed gaan, omdat die Vader van Christus ook mijn Vader is. Maar juist zolang we hier op de aarde zijn, is iets wat van Hem geweest is, ook van mij en dat is Zijn kruis. Waar Hij zal zijn, zal ik zijn. Zijn bezit is mijn bezit. Maar dan is 't waar, dan is er een voorwaarde aan verbonden en dat is, dat Zijn kruis ook mijn kruis wordt en dan nog met een groot onderscheid.

Want al was het kruis voor Christus een vloek, dan is het kruis voor mij een zegen. Dan bewaart Zijn kruis mij, om te dolen in de wereld en ook van hoogmoedig te worden op het geschonken goed. Dan leidt Zijn kruis mij, door de donkere dalen van goud en van zilver en wellust en al wat de wereld biedt, in het midden van de paden des rechts. Ja, dat heeft Vader getoond, dat Hij voor al Zijn kinderen zorgen zal. En nu moet je niet zeggen: waarin toont de Heere dat dan in mijn leven? O, weet je waarin Hij in de eerste plaats getoond heeft, dat Hij u net zo liefheeft als Christus? Dat Hij Zijn eigen Zoon niet gespaard heeft! Zijn natuurlijke Zoon die heeft Hij in de dood overgegeven om ons als kinderen te kunnen aannemen. Daarin is de grote liefde des Vaders geopenbaard, dat Hij het liefste dat Hij had in de dood overgaf, opdat wij kinderen Gods zouden genaamd worden.

Hij is in de tweede plaats ook: Vader der schepping. Hij heeft hemel en aarde uit niet voortgebracht en Hij onderhoudt en regeert alles door Zijn grote kracht. Ook nu, terwijl de wetenschap zo ver gevorderd is dat men meent met een paar grote strepen de eerste bladzijde van de Bijbel te kunnen doorstrepen, waar men geen woord van lezen wil. Nu belijden we nog heel eenvoudig met de onderwijzer: ik geloof. Al zegt ook de wetenschap, dat het onmogelijk is, dan geloof ik nog en al zegt dan ook de zogenaamde wetenschap, dat de aarde miljoenen jaren bestaan heeft en nog miljoenen jaren wezen zal.

Ik geloof, en omdat ik geloof, weet ik het ook. Dat geloof, dat de eeuwige Vader van onze Heere Christus hemel en aarde met al wat er in is uit niet geschapen heeft en dat Hij deze door Zijn eeuwige raad en voorzienigheid nog onderhoudt en regeert.

Ze maken het ons wel moeilijk in deze dagen en ook onze kinderen op de scholen, waar geen rekening gehouden wordt met God en Zijn Woord.

Vooral, omdat ze zo graag geloven, wat de docent zegt. 't Wordt ook dikwijls met zulke bewijzen gesteund en wij ouders hebben daar soms zo weinig tegen in te brengen. In de eerste plaats, omdat onze kennis zo minimaal is van die dingen. Omdat we zo weinig tijd nemen om dat eens te bestuderen. Opdat we de kinderen tot steun zouden zijn in het opgroeien, waar de machten van het on- en bijgeloof hen omringen en ze trachten af te trekken van het eenvoudige Woord van God. Maar dat neemt niet weg, dat het geloof van deze onderwijzer ondanks dat alles zegt: ik geloof, dat de hemel en de aarde door God geschapen zijn.

Wanneer u in de eerste bladen van de Bijbel leest, is daar een prachtige harmonie, dan is er een goddelijke orde. Neem bijvoorbeeld de eerste met de vierde scheppingsdag. De tweede met de vijfde en de derde met de zesde. De eerste scheppingsdag het licht, de vierde dag de lichtdragers, zon, maan en sterren. De tweede dag het uitspannel en de vijfde dag vissen, en vogels die in het uitspannel leven. De derde dag gras, kruid en geboomte en de zesde dag kruipend gedierte en de mens. Zo ziet men een harmonie in wat God geschapen heeft. Ja, daar is een opklimming in, zie maar eens: eerst het kruid, dan het geboomte, dan de vogels, dan de vissen, dan het viervoetige gedierte en dan de mens. Ach, ge hebt maar weinig studie nodig om te zien dat daar een prachtige harmonie in te vinden is.

Steeds hogere wezens in hogere trap, in hogere orde. Welnu, zeggen ze, dat wijst alles op de evolutie. Uit die oer cel is alles voortgekomen. En nu is het opmerkelijk, dat Gods Woord dat ook zegt, die orde namelijk. Alleen, er is tijdsverschil, de Heere heeft alles naar Zijn aard geschapen. Niet zo, dat er een vis uit een plant is voortgekomen en een vogel uit een vis en een viervoetig dier uit een vogel en de mens weer uit een dier, zo niet. God heeft alles naar zijn aard geschapen. Maar die opklimming zien we ook in de schepping.

Alleen, hebben we dan onenigheid met dezulken, die niet in het Woord van God geloven over de tijd. Wij zeggen heel eenvoudig zoals God zegt: 't is in zes dagen gebeurd. In zes dagen heeft Hij alles gemaakt. Hoe? Dat kan ik niet begrijpen, maar dat geloof ik, omdat God dat nu eenmaal doen kan. Ja, maar, zo zegt men, kijk eens wat er zoal in de aarde te vinden is. De steenkool, de olie, al die fossielen en alles wat er te vinden is en wat er gezocht wordt in de wereld, dat kan toch niet dat dat nu in zesduizend jaar gebeurd zou zijn? Ach, dan heeft een van onze vroegere leraren in de dogmatiek, die hij geschreven heeft geantwoord: wat weet u dan, mens, wat er met de vloek gebeurd is?

Toen God het aardrijk vervloekte? Welk een geweldige omkeer dat geweest is in de orde der natuur. Welk een geweldige dingen die er plaats gehad hebben bij de zondvloed. Wie weet, welke verschuivingen, welke veranderingen er hebben plaats gehad. Wie weet of God alles in de aarde geschapen heeft. Ik geloof het eenvoudig, zolang als de wetenschap het nog niet met elkaar eens is. Dat het anders is. En ze worden het nooit met elkaar eens, want wat wijsheid zouden ze hebben, zegt de Heere. Ze hebben Mijn Woord verworpen (Jer.8:9). Dan blijven wij eenvoudig bij het Woord van God. Daar hebben wij

troost uit. Daar staat net genoeg in beschreven om onze hemelse Vader daarin te kennen. Ja, ook in deze tijden, doch dan is het wel nodig, dat we eens bedenken, dat onze hemelse Vader alles onderhoudt, die krachtens schepping ons aller Vader is. Ik weet wel, door de zonde is die Vader onze Rechter geworden, maar krachtens schepping is en blijft Hij toch onze Vader en onze Onderhouder. Ook in deze dagen, waarin de raketten rondsuisen door het heelal, waarin satellieten in een veelvoud om de aarde cirkelen. Ook in deze dagen geloven we juist, dat onze hemelse Vader door Zijn eeuwige raad en voorzienigheid ze nog onderhoudt en regeert en dat Hij dat ook nu nog doet. Hij, die de vogeltjes verzorgt.

Wanneer we de kranten lezen, sidderen en beven we over het kunnen en kennen van de mens. Kijk dan eens naar het dak van uw buurman, daar zit een vogeltje. Dat houdt God in het leven en op Gods tijd sterft het. Zie dan eens naar de musjes, niet één zegt de Vader, valt er op de aarde zonder Mijn wil. Zie naar de haren van uw hoofd. Niet één wordt er uitgerukt, waar Ik geen wetenschap van draag. Één haar. God telt de haren van ons hoofd. Hij zegt het. Ach, laat alles u dan niet al te zeer verontrusten, als ge maar weten moogt, dat Hij uw Vader is. Wat zal dan deren, wat zal een nietig mens doen? Ja, daar gaat het juist om, dat Hij niet alleen de Vader van Christus is, dat Hij niet alleen de Vader der schepping is, maar dat Hij nu ook mijn Vader is. Want dat zegt de onderwijzer, om Zijns Zoons Christus' wil, mijn God en mijn Vader is; op Welke ik alzo vertrouw, dat ik niet twijfel of Hij zal mij met alle nooddrift des lichaams en der ziel verzorgen. En ook al het kwaad, dat Hij mij in dit jammerdal toeschikt, mij ten beste keren, dewijl Hij zulks doen kan als een almachtig God en ook doen wil als een getrouw Vader.

Ik geloof in het Vaderschap Gods, dat de Vader om Christus' wil, mijn God en mijn Vader is; op Welke ik alzo vertrouw. Dat is dus een wezenlijk deel van het waar zaligmakend geloof.

Waar geen vertrouwen is op God, daar is geen geloof; het moge zwak zijn, het moge weinig in oefening zijn, maar waar het vertrouwen geheel en al gemist wordt, daar is ook geen geloof. Want vertrouwen behoort tot het wezen des geloofs. Vertrouwen en niet twijfelen, ja, dat hoort ten nauwste bij elkaar. Ik zeg niet, dat in de gelovige geen twijfel is, en dat er geen tijden meer zijn, dat ze niet geloven kunnen, dat is wat anders. Maar er zullen toch ook tijden zijn, dat ze het wel geloven en dat ze er niet aan twijfelen, dat ze voor eens anders rekening liggen. En dat wel inzonderheid daar waar de golven zich boven hen verheffen. Zie het maar aan David, wanneer hij in de velden van Bahûrim verkeert en iedereen zegt: het loopt mis, dan zegt David: Velen zeggen, wie zal ons het goede doen zien? Verhef Gij over ons het licht Uws aanschijns, o Heere!

En in Psalm 3 zegt hij: Ik lag neder en sliep; ik ontwaakte, want de Heere ondersteunde mij. Daar gaat het om. Want de Heere ondersteunde mij in het midden van mijn druk. Hij lag voor rekening van zijn Vader. O, wat is dat een ongekende troost. We zien die troost ook bij Paulus en Silas in de gevangenis.

Dan zingen ze lofzangen en de gevangenen hoorden naar hen. Heeft Jezus ons daartoe niet opgewekt? Heeft Hij niet gezegd: En gijlieden, vraagt niet, wat gij eten of wat gij drinken zult; en weest niet wankelmoedig.

Want al deze dingen zoeken de volken der wereld; maar uw Vader weet, dat gij deze dingen behoeft (Luk.12:29,30).

Ja, de Heere Jezus heeft ons afgemaand van die ijdele zorg. Hij zegt: laat die u toch niet van het heilspoor doen dwalen. Maar Vader heeft het beloofd, dat Hij voor u zal zorgen, gelijk Hij ook voor Mij zorgt. Hij zal u met alle nooddrift des lichaams en der ziel verzorgen. Wat hebben we dan te vrezen? Nooddrift voor het lichaam en de ziel. De Vader heeft niet beloofd dat Hij veel zilver en goud schenken zal en ook niet dat Hij ons vele dagen schenken zal. Ook niet dat Hij ons ontheffen zal van het kruis. Maar Hij heeft wel beloofd, dat Hij in alles voor ons zorgen zal en is dat niet het grootste?

Ook dus voor Paulus in de gevangenis, ook dus voor David, toen hij vluchtte voor zijn zoon Absalom. En ook met u in dagen van rouw, in dagen van moeite, in dagen, dat u geen weg meer weet, in het midden van uw gezin. In dagen, dat ge er niet meer tegen op kunt roeien, tegen de stroom die kwam om uw gezin te teisteren. In dagen, dat ge geen hoop meer verwachtte van enig mens. Ja, zelfs in de dagen waarin ge vliedt voor het aangezicht der vervolgers en onder de drukkingen van het heilig recht verkeert. In dagen waarin de satan u toeroept: Ge hebt geen heil bij God. In dagen waarin het ongelof zo krachtig is in uw hart, dat het tere plantje van uw geloof dreigt te bezwijken onder de stormen van het ongelof. Dan nog heeft de Vader beloofd, dat Hij met u zijn zal. Dit moet u in verband brengen met hetgeen ik straks zei, wie zijn Zijn kinderen? Wel, degenen die waarachtig zijn wedergeboren. Wie mogen dan Hem Vader noemen? Alleen de wedergeborenen.

Kunnen ze het dan? Als u het niet kunt, doe het dan toch maar, want Hij is toch uw Vader, hoe ongelukkig, hoe arm gij ook zijt. Al durft u niet, doe het dan toch maar. Hij is toch uw Vader en een kind begint vader te zeggen zodra het kind spreken kan. Welnu zo is God ook de Vader van al Zijn kinderen. Ja, Brakel zegt het uitdrukkelijk, dat wij zo weinig troost hebben uit die vadersnaam, omdat wij Hem zo weinig als Vader durven aanroepen. Ik weet wel, er zijn mensen, die menen dat die vadersnaam alleen maar gereserveerd is voor een bepaald deel van Gods kinderen en ik geef ook toe en dat is vast zo, dat er kinderen Gods zijn, die zeker weten, dat God hun Vader is, zeker, maar daarom moogt gij Hem ook wel Vader noemen. Zij zullen bevende aankomen, als een vogeltje uit Egypte, en als een duif uit het land van Assur (Hosea 11:11). Hij is ook uw Vader, omdat gij in Christus gerekend wordt en omdat de zaligheid niet afhangt van de grootheid van de oefening van het geloof, maar omdat de zaligheid afhangt van het inzijn in Christus. Al Gods kinderen zijn in Christus, of ge veel of weinig gelooft. Dus zijn ook al Gods kinderen, kinderen van die Vader. En ze mogen Hem dus ook Vader noemen. Ja, Hij heeft het graag. God wil het, dat gij Hem die tedere Vadersnaam geeft.

Omdat Hij u aanneemt in Christus. Uw geloof zou meer wassen, gij zoudt meer boven de twijfel verheven worden, gij zoudt sterker worden in het betrouwen op Hem, wanneer gij eens geloofde wat Jezus zijn discipelen leerde en daarmee ook ons toeriep. Uw hemelse Vader, heeft Hij gezegd tot diegenen, die Hem volgden. Kenden de discipelen dan God als hun Vader?

Ach nee, en tóch zegt Hij: uw hemelse Vader. Ja, Hij leert ze bidden: Onze Vader, die in de hemelen zijt. Ga dit dan vertrouwend geloven, gij zult meer kracht ontvangen van God. Gij zult sterker worden in de oefeningen des geloofs. Gij zult meer vijanden op de vlucht kunnen jagen wanneer gij die tedere Vadernaam ootmoedig aanroept. Gij zult meer steun, meer vertrouwen krijgen in uw hart. Dat verborgen kinderlijk leven zal geopenbaard worden, wanneer ge meer als kind tot uw Vader durft te gaan. Ja, mogelijk zal God, de Zoon in uw ziel openbaren, hoe het nu kan dat Hij uw Vader is. Mogelijk zal Hij u openbaren de geheimen van die zoete Vadernaam, die Hij alleen in Christus aan de Zijnen openbaart. Omdat Hij de Vader van Christus is, zal en wil Hij ook uw Vader zijn en zal Hij ook voor alle nooddrift voor lichaam en ziel zorgen. Het kan wel, dat er dan eens een tijd komt èn natuurlijk èn geestelijk, dat het wat spaarzaamlijk is. Maar wantrouw dan Vaders zorgen niet. God houdt Zijn kinderen klein!

Ik heb eens gehoord, dat er in de oorlog een tuinder was, die twee kinderen had, die in de stad woonden. Die tuinder had een overvloed, althans hij had eten genoeg. En die kinderen gingen elke dag naar die vader toe om een stuk brood. Op het laatst zeggen die kinderen: Vader, het is zo'n eind fietsen, geeft ons toch wat meer mee. Geef ons toch voor een week of een maand. U hebt toch genoeg. Nee, zegt die vader, kinderen, het is zo'n gevaarlijke tijd en er gebeurt zoveel. Ik wil jullie elke dag zien, dan weet ik tenminste nog dat je leeft en dan weet ik dat je mij niet vergeet. En ach, in veel heerlijker zin doet die hemelse Vader nu voor ons. Hij heeft een overvloed. Hij zou ons in één keer voor altijd genoeg kunnen geven, maar dat behaagt Hem niet. Want Hij weet wel; als Hij ons voor meer dagen geeft, komen wij in een week niet bij Hem terug. Daarom houdt Hij ons kort en geeft Hij ons juist voor elke dag zoveel, dat wij niet van honger sterven.

Maar Hij geeft het! Hij laat ons niet omkomen in dure tijd en in hongersnood. Hij geeft het voor de natuur en geeft het zeker ook naar de genade. Ach, het is zo'n gevaarlijke tijd zegt God, want Ik weet, dat uw tegenpartij, de duivel omgaat als een briesende leeuw, zoekende, wie hij zou mogen verslinden (1Petr.5:8). Ik wil u graag elke dag zien, dan weet Ik, dat u nog aan Mij denkt. Dat u Mij niet vergeten bent. Dan weet Ik, dat u niet afdwaalt met hetgeen, dat Ik u schenk. Begrijpt u, kinderen des Heeren, waarom de Heere u soms zo kort houdt? Dat is Zijn Vaderlijke zorg, dat is nu Zijn trouwe liefde. Daarom gaat gij nu menigmaal klagend over de aarde, als het inwendig zo arm bij u is. Als gij met meerdere rijkdom, meer tot eer van Zijn naam zou leven, zou de Heere het u geven.

Want Hij heeft de eer van Zijn Zoon op het oog. Maar Hij weet wel dat u het

niet dragen kunt en daarom houdt Hij u nu zo klein. Daarom moet dat nu in uw gezin gebeuren, wat er gebeurt. Daarom is nu de verhouding tussen kinderen en ouders, zoals het is. Al die verborgen kruisen, waar uzelf wel het beste vanaf weet, heeft God u opgelegd. Opdat ge tot Hem de toevlucht zoudt nemen en elke dag zoudt zeggen: Vader, ik ben zo arm, Vader ik heb zo'n honger. Vader ik kan U niet missen, ik kan U niet missen in de opvoeding van de kinderen, ik kan U niet missen in het leven met mijn vrouw en met mijn man. Ik kan U niet missen op mijn werk.

Ik kan U niet missen in hetgeen ik doe in het midden van mijn gezin. Vader, wilt U voor me zorgen? U hebt het toch beloofd, wilt U al mijn zonden mij niet toerekenen, U hebt het toch beloofd, dat U met alle nooddrift des lichaams en der ziel mij verzorgen zal. Nooddrift, dat is dus datgene wat we niet missen kunnen in ons leven. Dat wil dus niet zeggen weelde en genot, maar datgene, wat we juist nodig hebben om in leven te blijven. Nu, dat heeft God u toegezegd, dat is het beste voor uw ziel. Dan moet u wel eens met Jakob zeggen: al deze dingen zijn tegen mij (Gen.42:36). Dan moet ge wel eens met Job zeggen: naakt ben ik uit mijner moeders buik gekomen, en naakt zal ik daarheen wederkeren (Job 1:21).

Dan moet ge met Paulus wel eens zeggen: Heere neem toch die scherpe doorn uit mijn vlees weg. Dan zijn er van die Timotheÿssen, die altijd maar met een zwakke maag over de wereld gaan. O, die mensen zullen ook wel eens gevraagd hebben, ach, Heere, maak me toch beter. Heere, neem toch die scherpe doorn weg. Heere wil toch mijn kwaal wegnemen. Timotheÿs wordt door de apostel aangeraden een weinig wijn te drinken, vanwege zijn vele zwakheden, vanwege zijn zwakke maag. Hij zal ook wel eens gezegd hebben: Waarom moet ik dat kruis nu dragen? Als ik gezond was, zou ik toch veel meer voor U kunnen doen. Dan zou ik nog veel meer kunnen preken. Nee, zegt de Heere, Mijn genade is u genoeg. Dat slepende leven, dat slepende lichaam, dat half zieke lichaam, dat heb je nu net nodig, daar verheerlijk je nu Mij het meest in. Dan heb je me elke dag opnieuw nodig. Ja, zegt de onderwijzer, al het kwaad, dat Hij mij in dit jammerdal toeschikt. Nu zult ge zeggen, dat is toch wel een beetje pessimistisch, een jammerdal. Het is hier helemaal geen jammerdal, ik heb het goed naar mijn zin hier op deze wereld. Dat kan zijn, maar dan hebt ge zeker nog niet veel zieke dagen gehad. Dan zijn er zeker nog geen slagen in uw gezin geweest, dan is het u zeker nog niet tegengegaan in deze wereld, zoals het Job en anderen tegengelopen is. Ja, dan zult ge het toch eenmaal ervaren, dat als u God mist en blijft missen, dat het hele leven een jammerdal geweest is. Dan zult ge uit dit jammerdal in het eeuwige jammerdal overgaan. O gelukkig, wanneer u hier uw leven buiten God leert zien, als een gaan door het jammerdal, omdat ge God mist en Zijn zalige gunst, die Hij in Christus openbaart. Wanneer ge ziet dat de wereld een jammerdal is, dat de wereld God niet kent, omdat ze de Zoon van God verwerpt. O, dan is er hoop voor u, dan zal Hij al het kwaad, dat Hij in dit jammerdal u toeschikt, ten uwen beste keren.

Ja, daar heeft Jakob niet op gerekend, daar heeft Job niet op gerekend, daar hebben Paulus en Timotheüs, daar heeft u misschien niet op gerekend en toch is het zo, "ten beste keren". Dewijl hij zulks doen kan als een almachtig God en ook doen wil als een getrouw Vader. De onderwijzer zegt: Die Vader van mij, Die is machtig, nee, Die is almachtig. Als een almachtig God kan Hij het doen. Zoals de melaatse aan Zijn voeten viel, en zei: Indien Gij wilt, Gij kunt mij reinigen (Matth.8:2). Maar niet alleen, dat Hij het doen kan, maar Hij wil het ook doen als een trouwe Vader voor Zijn kind. Zou dan Zijn kind hier in dat jammerdal niet het oog op God slaan en zingen met de dichter van:

Psalm 108 vers 1 en 2.

Ach, onze aardse vaders ontbreekt het dikwijls aan de wil en ook al willen zij het, dan kunnen zij het niet. Maar die hemelse Vader kan het en wil het ook. Wat ben je dan gelukkig als je zo'n Vader hebt. Hebben jullie dat ook kinderen? Hebben jullie ook zo'n vader, die alles kan en die alles wil, wat je ten beste is? Hij is de Vader van Christus, Hij is onze Vader krachtens onze schepping, maar nu hebben wij het heerlijk werk der schepping verknoeid en is onze Vader onze Rechter geworden. Nu zorgt Hij wel voor ons, maar we kennen Hem niet als Vader. We hebben "een ander" als vader gekozen en dat is de duivel. Die schildert ons wel veel moois voor, maar hij leidt ons naar de hel. Hij brengt ons naar een plaats, waar we eeuwig verkommeren in smart en in rouw. Hij toont je hier wel een mooie banier, maar hij voert je achter zijn vaandel naar het eeuwig verderf. Dan zal hij je eeuwig plagen, dan zal hij eeuwig lachen in je verderf, dan zal hij altijd met je spotten. Dat is een wrede vader, die heeft er reeds duizenden naar het verderf gevoerd. Als je die vader dient, dan kom je in de eeuwige godsverlating terecht en nu bestaat er een andere Vader. Dat is die Vader, die eigenlijk recht op ons heeft, Die ons aller Vader was, Die ons elke dag vriendelijk verzorgde. Die Vader, hoewel we Hem ontrouw zijn, staat nog te roepen, staat nog te bidden en te smeken. Hij wil toch weer je Vader zijn, geloof je dat, dat God van de hemel je Vader weer zijn wil? Hoe lang heb je nu die andere vader al gediend? Al zes jaar, al tien jaar misschien? Ach, als je de duivel blijft dienen, ga je verloren. Als je de duivel gediend hebt, dan kom je straks, waar hij is en dan zal je delen in het eeuwig verderf. Wordt het dan geen tijd, dat je die vader verlaat en dat je gaat roepen tot die Vader van onze Heere Jezus Christus?

Ja, Hij is de eerste, Hij heeft al staan roepen van je jeugd af aan: Wendt u naar Mij toe en wordt behouden. Ach, wees dan niet zo dwaas, blijf dan toch niet langer de andere vader □ de duivel □ dienen. Want het einde is het eeuwig verderf.

Hoor dan toch naar de roepstemmen van die hemelse Vader eer het te laat is. Het leven is maar een damp en de dood wenkt ieder uur. Jongens en meisjes, ik begrijp wel, dat je graag de wereld dient. Het is zo zoet te zondigen. Maar er is nog iets op aarde, wat zoet blijft, dat niet alleen zoet is in het bedrijven,

maar ook dat zoet blijft, wanneer het volvoerd wordt. Dat is de vreze van Gods naam, want de zonden schijnen wel zoet, maar ze zijn bitter in de kern.

Des HEEREN vrees is rein,
Zij opent een fontein
Van heil dat nooit vergaat.
Zijn dierb're leer verspreidt
Een straal van billijkheid,
Daar z' all' onwaarheid haat.
Ze is 't mensdom meerder waard,
Dan 't fijnste goud op aard';
Niets kan haar glans verdoven;
Zij streeft in heilzaam zoet,
Tot streling van 't gemoed,
Den honing ver te boven.

Die dienst des Heeren, dat is een liefdedienst. Dan zorgt Hij voor u als een almachtig God en Hij wil het ook doen als een liefhebbend en getrouw Vader. Ach, vindt u nu zelf niet, dat u een grote dwaas geheten moet worden, wanneer u onder de heerschappij van deze koning niet komen wilt? Vraagt dan, of Hij de vijandschap in uw hart verbreken wil. Hij zegt: Ik wil het doen en Ik kan het doen. Val dan □ als die melaatse □ aan Zijn voeten. Hij kan en wil en zal, hoor je het wel, voor hen die bevende tot Hem gevloeden komen. Ach, ze gaan het geloven, dat God het kan doen. Heere, zeggen ze, U kunt het doen, Uw hand is sterk genoeg om mij uit de zonde te verlossen, om me van mezelf te bevrijden. Dat is de eerste roep naar God, pleitend op Gods almacht: Heere, U kunt het, zo zeggen ze. En als God er dan iets van openbaart in het horen van het dierbaar Evangelie voor hun hart, mogen ze ook wel eens zeggen: Heere, nu geloof ik ook, dat U het doen wil. Nu geloof ik ook, dat U het voor mij wil doen, de grootste der zondaren. Gelukkig, als die dierbare Geest in uw ziel voortgaat om de geheimen der verlossing te tonen, die in Christus zijn en u door Christus de liefde des Vaders toont. Dat u niet alleen weten moogt, dat Hij het kan en dat Hij het wil, maar ook, dat Hij het zal doen. O, wat geeft dat een rustend vertrouwen in Zijn lijden. Dan steken we de hand uit naar het heiligdom en roepen we het uit: Hoe het ook moge tegenlopen, ik zal gestadig op Zijn goedheid hopen. Dan komen we aan door 't goddelijk licht geleid om ons aan de voeten van die trouwe Vader neder te vleien en uit de borsten der vertroosting te zuigen, al datgene, wat we nodig hebben om getroost en zalig te leven en te sterven.

Kinderen Gods, wat een erfenis. Christus met al Zijn goedheid, wat een erfenis weggelegd voor u die Hem vreest. O, hier op aarde merk je er weinig van, maar dat weinigje wat we er van merken, gaat de honing ver te boven, dat streelt het gemoed van al degenen, die de Heere vrezen. Dat beetje is nog veel beter dan de overvloed van de goddelozen. Dan hebben we méér

blijdschap in de vermaking met Hem en met de erfenis, die ons wacht, dan de goddelozen hebben ten dage als hun koren en most vermenigvuldigd worden. Nu dan, als u dan een trouwe Vader in de hemel hebt, kom, hoereer dan van Hem niet af. Als Christus dan uw oudste Broeder is, zie naar Hem uit, verbeid dan Zijn komst, zo Hij vertoeft, Hij zal gewisselijk komen. Beveelt u dan aan Zijn leiding, elke dag weer opnieuw. Laat Vader dan zorgen. Nee, dan moet het niet zo zijn, dat ge tot Hem de toevlucht neemt en als het dan niet gaat, dat ge dan nog een achterdeurtje hebt van uw bevinding. Maar laat u dan onvoorwaardelijk aan Zijn voeten neerzinken en zeg het maar: Heere, hier ben ik, wilt U me hebben zoals ik ben? 'k Vertrouw op U, trouwe Vader, ik geloof dat Gij het doen kan, ik wil van niemand anders geholpen worden. De wonden van mijn ziel zijn te diep. 'k Geloof dat Gij het doen kan als een almachtig God en ook doen wil als een trouwe Vader. Verstoot me niet, omdat U Jezus Uw Zoon niet verstoten hebt, om Wiens wil ik dit alles van U vraag. Amen.

This document was created with Win2PDF available at <http://www.daneprairie.com>.
The unregistered version of Win2PDF is for evaluation or non-commercial use only.